

NELLY RAPP

och häxornas natt

Martin Widmark
Christina Alvner

**BONNIER
CARLSEN**

NELLY RAPP
OCH HÄXORNAS NATT

© *Text* Martin Widmark 2015

© *Bild* Christina Alvner 2015

Redaktör Agneta Wallgren

Formgivning Lena Thunell

En originalproduktion från Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm

Tryckt av ScandBook AB, Falun 2015

1:a upplagan

www.bonniercarlsen.se

ISBN 978-91-638-8282-1

”En monsteragent är alltså en person som bekämpar monster och spöken.

Ha, ha! skrattar du. Vad är det för rövarhistorier? Det finns väl inga monster heller. Och spöken – det är ju bara dagisbarn som tror på sånt!

Jag förstår om du säger så, för så *trodde* jag också – tidigare.

I dag *tror* jag inte – jag *vet* att de finns.”

”Pst! I den här boken får du hänga med mig och min kompis Valle hem till en äkta häxmästare när han ska hålla fin middag.

LENA-SLEVA, min lärare på Monster-akademin, är en av gästerna.

Men vad är det egentligen för skum soppa som greven och hans betjänt håller på att koka ihop?

Läs själv så får du se!”

LENA-SLEVA

Hannibal

Jörken Klopp

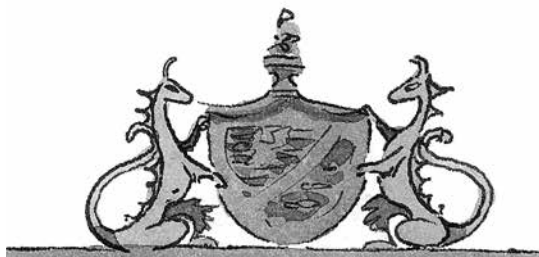
Betjänten Jönsson

Fabiana

Justella

KAPITEL 1

Vad händer med LENA-SLEVA? 15

KAPITEL 2

En märkelig inbjudan 24

KAPITEL 3

Gästerna anländer 32

KAPITEL 4

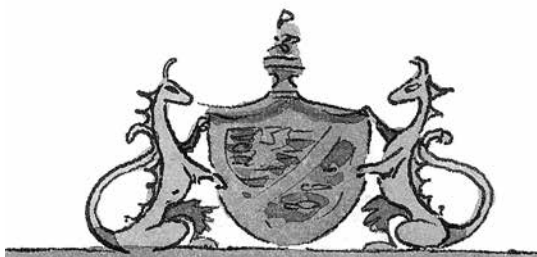
Nelly blir arg 40

KAPITEL 5

-Nu får det vara nog! 48

KAPITEL 6

Valle får en idé 57

KAPITEL 7

Farbror Hannibal knackar på 66

KAPITEL 8

– Lite extra sprutt! 73

KAPITEL 9

Vi hade misslyckats! 79

KAPITEL 10

– Men Blåkulla då? 90

KAPITEL 11

– Rosor har taggar 98

Vad händer med LENA-SLEVA?

Tillbaka på Monster-akademin. Det var påsklov och vi hade bott hos farbror Hannibal i fem dagar nu och Valle gick igenom sin agentutbildning.

– Du kan ju också följa med, Nelly, hade LENA-SLEVA sagt till mig i telefon. Det finns alltid nya saker att lära för en monsteragent.

LENA-SLEVA var min gamla lärare på Monster-akademin. Det var hon som hade lärt mig grunderna i hur jag skulle kunna bekämpa monster och spöken. Nu när jag var ledig från skolan, kunde jag förstås inte tänka mig ett bättre sätt att

tillbringa lovet på än att återvända till hennes mycket speciella undervisning.

Våra två hundar, Ebba och London, hade genast hittat vägen ner till Londons gamla kompis, kocken i köket.

Det här var den sista dagen på Valles utbildning. Solen sken och LENA-SLEVA hade dukat upp en hel massa växter och rötter på ett bord i den stora parken.

– I tusentals år har människan känt till örternas kraft, började LENA-SLEVA, och det riktigt syntes hur kul hon tyckte det var att vara lärare.

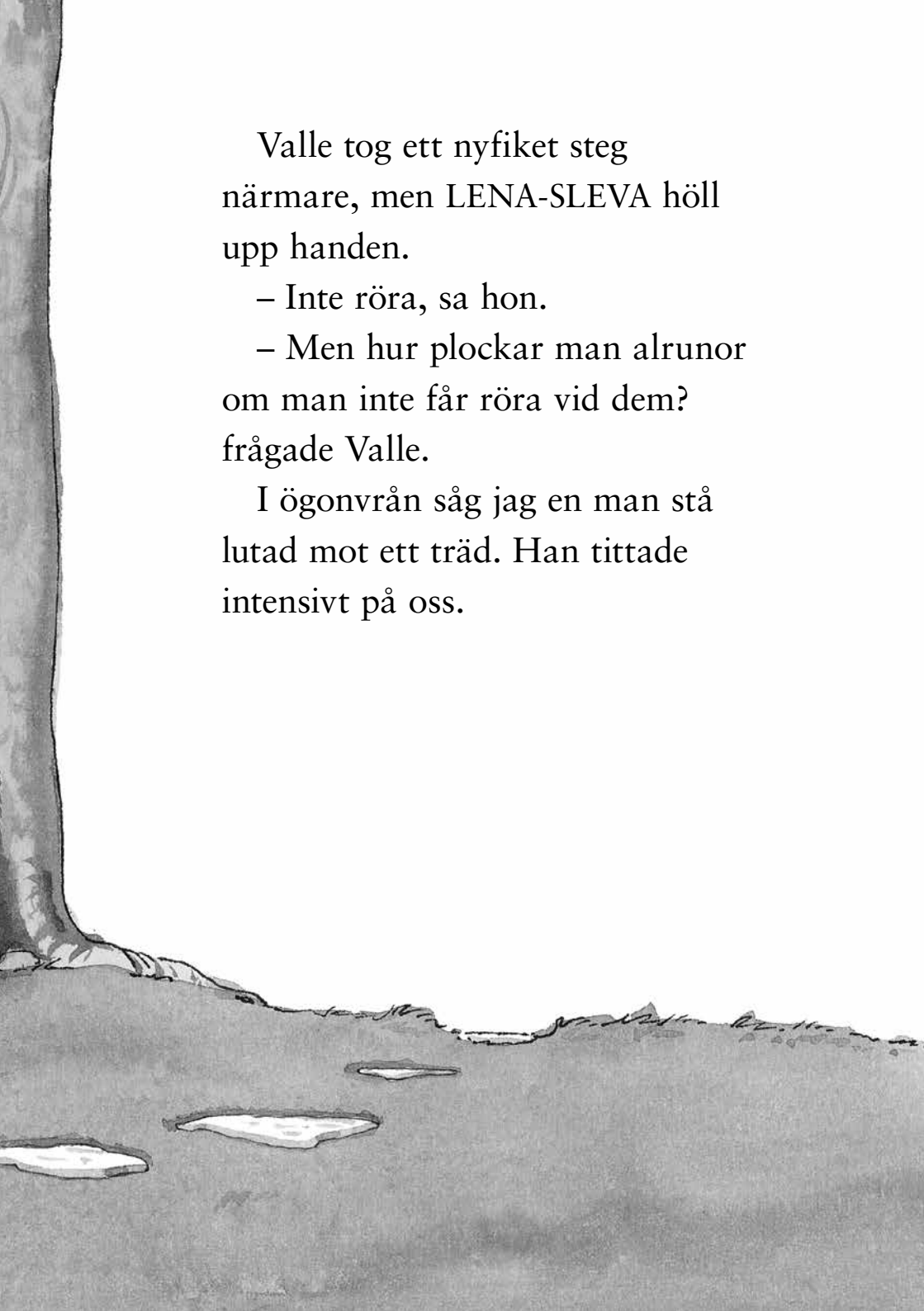
Valle hade klarat alla proven så här långt. Han hade lärt sig sådana saker som en monsteragent måste kunna: som att smyga alldeles ljudlöst, att vistas en hel timme ensam bland en massa spöken i en spökkammare, och att kunna se skillnad på hundar och varulvar.

Men nu var det alltså kurs i magiska örter. Om Valle även klarade detta test skulle han få sin agentnål. Han skulle bli agent nummer elva, och nu lyssnade han mycket uppmärksamt på vår lärare.

LENA-SLEVA höll upp en
knögglig rot med hjälp av en tång.

– Detta, mina vänner, är den
berömda alrunan. Den ger lycka
och beskydd men måste hanteras
med största försiktighet.

Valle tog ett nyfiket steg
närmare, men LENA-SLEVA höll
upp handen.

– Inte röra, sa hon.

– Men hur plockar man alrunor
om man inte får röra vid dem?
frågade Valle.

I ögonvrån såg jag en man stå
lutad mot ett träd. Han tittade
intensivt på oss.

LENA-SLEVA fick också syn på honom och då hände något mycket konstigt med henne.

– Förstår du inte det, snorunge? fräste hon plötsligt till Valle.

– Näe ..., svarade Valle, överraskad över vår lärares otrevliga tilltal.

– Man binder fast ett rep i svansen på en svart hund, fräste LENA-SLEVA. Sedan får hunden dra upp roten.

– Åhå, svarade Valle förvirrat.

Jag tyckte synd om min kompis, därför satte jag händerna i sidan och frågade:

– Varför är du så arg?

LENA-SLEVA tittade snabbt bort mot den mystiske mannen igen.

Sedan röt hon:

– Tyst i klassen!

Jag sneglade bort mot mannen. Han hade en lång svart rock på sig och en slokhatt på huvudet.

Nu tog han fram ett anteckningsblock ur fickan och skrev ner något. Sedan fortsatte han att stirra på oss.

Hans närvaro påverkade LENA-SLEVA helt tydligt, men hon fortsatte som om ingenting hänt och berättade vidare:

– Det finns örter som kan lindra smärta, söva en elefant eller göra dig piggt och snabb.

Valle och jag fick nu komma fram och prova. Vi malde, blandade och stoppade ner i olika provrör.

Hela tiden var LENA-SLEVA på oss och klagade och muttrade irriterat.

Sedan skrev vi etiketter och fyllde var sin liten väska med de avlånga glaströren.

– Nu håller ni ordning i era väskor, sa vår lärare strängt. Jag vill inte veta av något slarv! I vissa situationer kan rätt blandning vara till mycket stor nytta.

Jag tittade i smyg på Valle som skakade oförstående på huvudet. Vad var det med henne? Hon som brukade vara så snäll och trevlig.

När vi hade lärt oss att blanda kärleksdrycker – sådana som kunde göra vem som helst kär i vem som helst – och ett pulver som skulle göra en lös i magen, sa vår lärare återigen med sin vanliga vänliga röst:

– Ja, det var nog allt för i dag. Vad duktiga ni har varit.

– Tack ..., mumlade jag, och tittade förvånat på henne.

– Klarade jag mig? frågade Valle. Får jag min agentnål nu?

LENA-SLEVA klappade då Valle och mig på kinden och log. Jag suckade och förstod ingenting. Nu var hon visst snäll igen!

LENA-SLEVA packade ihop sina saker från bordet och gick tillbaka till Monster-akademin utan ett ljud.

Jag tittade bort mot trädet där den främmande mannen hade stått. Men då var han borta.

En märklig inbjudan

Den kvällen satt vi framför den öppna spisen i den stora salen i Monsterakademin. Det var Valle, jag, LENA-SLEVA och farbror Hannibal.

Vi drack te och åt saffrans-skorpor. Våra hundar låg på en tjock matta framför den värmande elden, mätta och nöjda efter en givande dag i köket.

Farbror Hannibal berättade just om sitt senaste uppdrag: Han hade varit i Nordamerika och hjälpt ett spöke efter en gammal indianhövding som hade förrirat sig ner i tunnelbanan under New Yorks gator.